

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(WYROK ZAOCZNY W STOSUNKU DO W. I.)

Dnia 18 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Joanna Wencius-Głębocka**

Protokolant: Sylwia Trojan

Bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013r. we Wrocławiu

sprawy

M. O. (O.)

syna M. i L. z domu S.

urodzonego (...) w O.

(PESEL (...))

W. I. (I.)

syna M. i J. z domu S.

urodzonego (...) we W.

(PESEL (...))

oskarżonych o to, że

w dniu 23 grudnia 2011 r. w K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili A. K. do niekorzystnego rozpatrzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 173 złotych poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej za pośrednictwem (...) umowy kupna - sprzedaży mechanizmów do opuszczania szyb elektrycznych do samochodu marki O. (...)

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

- I. oskarżonego **M. O.** uniewinnia od zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;
- II. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko **W. I.** warunkowo umarza na okres próby wynoszący **2 (dwa) lata** przyjmując, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. czyn z art. 286 § 3 k.k.;
- III. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania w części dotyczącej **M. O.** obciąża Skarb Państwa;
- IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **W. I.** od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty sądowej zaliczając je na poczet Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

na podstawie zebranych w sprawie dowodów:

Pokrzywdzony A. K. w dniu 23 grudnia 2011 r. dokonał zakupu na portalu (...) mechanizmu opuszczania szyb elektrycznych do samochodu O. (...) za kwotę 149 zł wraz z kosztami przesyłki w wysokości 24 zł, po wcześniejszym potwierdzeniu u sprzedającego że posiada w/w mechanizm. Oferta wystawiona była z konta osoby podającej nick (...) M. O.. Pokrzywdzony dokonał zapłaty przelewem ze swojego konta za pośrednictwem (...).

Dowód: zeznania pokrzywdzonego A. K. (k. 2, k. 117), potwierdzenie przelewu (k. 10), wydruki korespondencji mailowej (k. 4-6)

A. K. nie otrzymał zakupionego elementu, sprzedający nie zwrócił mu także pieniędzy. Próbował kilkakrotnie skontaktować się ze sprzedającym zarówno za pośrednictwem maila jak i telefonicznie, ale bez skutku. Kwotę 173 zł pokrzywdzony otrzymał od (...) z funduszu gwarantowanego po upływie pół roku.

Dowód: zeznania pokrzywdzonego A. K. (k. 2, k. 117)

Konto na portalu (...) o nicku (...) zostało założone przez oskarżonego **W. I.** na dane osobowe oskarżonego **M. O.** W. I. zajmował się sprzedażą części samochodowych za pośrednictwem portalu internetowego (...), na którym posiadał założonych kilka kont na różne osoby. M. O. udostępniając swoje dane W. I. nie wiedział, do czego mają służyć, nigdy nie zajmował się sprzedażą żadnych części z tego konta. Od W. I. otrzymał raz 50 zł za fatygę, iż odebrał z poczty przekaz pocztowy na kwotę 173 zł, przesłaną przez pokrzywdzonego A. K..

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. O. (k. 77, k. 116), wyjaśnienia oskarżonego W. I. (k. 82, k. 116)

M. O. jest 51-letnim mężczyzną, obywatelstwa polskiego, posiadającego wykształcenie zawodowe, z zawodu jest malarzem. Nie pracuje, zarejestrowany, jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Podejmuje się prac dorywczych, z których uzyskuje dochody około 300 zł. Jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu jedno dziecko. Jest nie karany i nie leczony.

W. I. ma 44 lata, posiada polskie obywatelstwo i wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest stolarzem meblowym. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje, jest rencistą, otrzymującym rentę w wysokości 444 zł. Nie był karany, nie leczony.

Dowód: dane osobo - poznawcze (k. 115), notatka urzędowa sporządzona na podstawie art. 2313 kpk (k. 78), dane o karalności (k. 85, k. 86, k. 109, k. 110)

Podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 77) oskarżony **M. O.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w ubiegłym roku sąsiad W. I. poprosił go aby podał swoje dane personalne celem założenia konta na serwisie aukcyjnym (...). W. I. zapewnił współoskarżonego, że nie poniesie on żadnych kosztów i że wszystko będzie w porządku. Prawdopodobnie podał do korespondencji swój adres gdyż M. O. nie otrzymał żadnej informacji o założeniu konta. Jedyną korespondencję, jaką otrzymał to rachunki dotyczące opłaty za wystawione aukcje. Oskarżony dodał, że nie wie, jakie operacje były dokonywane na tym koncie gdyż nie posiada komputera i dostępu do internetu. Wyjaśnił, iż na początku stycznia 2012 r. w skrzynce pocztowej znalazł awizo z informacją o przekazie pieniężnym. W. I. powiedział M. O., aby odebrał z poczty kwotę 173 zł za jakąś część samochodową, co też oskarżony uczynił otrzymując za to 50 zł za fatygę. Na początku kwietnia 2012 r. otrzymał od (...) wezwanie do zapłaty kwoty około 1.800 zł za rzeczy wystawione do sprzedaży. Wtedy oskarżony zwrócił się do W. I., aby ten uregulował tą kwotę, na co on stwierdził, że wszystko zapłacił tylko nie zostało to zaksięgowane. Oskarżony wyjaśnił, iż nie zna procedur sprzedaży na (...), nie ustalał ze współoskarżonym, co będzie przez ten portal

sprzedawane, nie dawał także żadnych rzeczy do sprzedaży i nie osiągnął żadnych dochodów poza tym jednym razem, kiedy otrzymał 50 zł.

Przed Sądem (k.116) oskarżony **M. O.** nie przyznał się do stawianego mu zarzutu i wyjaśnił, że W. I. jest jego sąsiadem, utrzymywali kontakty sąsiedzkie i koleżeńskie. Pewnego dnia W. I. poprosił go, aby podał mu swoje dane celem założenia konta na (...), a on będzie ponosił związane z tym koszty. Oskarżony dał współoskarżonemu te dane i więcej tym się nie interesował. Po pewnym czasie przyszedł do oskarżonego rachunek na kwotę około 1.800 zł. Oskarżony zdenerwował się i poszedł do W. I. celem wyjaśnienia sprawy. W. I. powiedział mu że jakoś się to wyrówna. Potem przyszedł jeszcze większy rachunek, a w między czasie awizo na przekaz pocztowy. W. I. poprosił M. O., aby odebrał z poczty te pieniądze, co też on uczynił otrzymując za fatygę 50 zł.

Na pytanie Przewodniczącego oskarżony wyjaśnił, iż W. I. powiedział mu, że są to pieniądze za jakąś część samochodową, ale nie interesowało go to. Dodał, iż wydaje mu się, że kwota 1.800 zł wynika z tego, iż na nazwisko oskarżonego sprzedawane były różne rzeczy.

Podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 82) oskarżony **W. I.** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż przez kilka lat prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) i zajmował się naprawą samochodów, kupnem i sprzedażą używanych części samochodowych. Działalność tą zawiesił w połowie 2011 r. kiedy po amputacji nogi miał problemy z poruszaniem się. Części sprzedawał także na portalu aukcyjnym (...). Na swoje dane założył trzy konta. Na każdym koncie sprzedawał różny asortyment. Po pewnym czasie jedno z tych kont zostało zawieszona z powodu nieterminowych opłat za wystawione przedmioty. Oskarżony wyjaśnił, iż zaczął zakładać konta na portalu na inne osoby, tylko oskarżony posiadał loginy i hasła do tych kont. Osoby te nie uczestniczyły w obrocie częściami samochodowymi, dostawały od oskarżonego drobne kwoty w formie prowizji. Oskarżony wyjaśnił, iż większość części wysyłał za pobraniem. Dodał, iż pamięta iż pod koniec 2011 r. sprzedał klientowi mechanizm do podnoszenia szyb do samochodu marki O. (...) ale nie pamięta czy wysłał ten mechanizm. Potwierdził, iż M. O. odbierał z poczty pieniądze w kwocie 173 zł, gdyż zostały one przesłane w formie przekazu a transakcja odbyła się z konta założonego na M. O.. Oskarżony wyjaśnił, iż M. O. nie uczestniczył w sprzedaży żadnych części, za odebranie pieniędzy z poczty dostał 50 zł, oskarżony powiedział mu że jest to za fatygę. Oskarżony dodał, że dziennie wysyłał około 20 paczek i musiał tą transakcję na mechanizm do podnoszenia szyb przeoczyć. Dodał, że nie miał zamiaru oszukać pokrzywdzonego i że w najbliższej przyszłości zwróci mu pieniądze.

Mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. O., iż nie popełnił zarzucanego mu przez oskarżyciela publicznego czynu z art. 286 § 1 k.k. Oskarżony konsekwentnie, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, iż dał swoje dane sąsiadowi, z którym utrzymywał koleżeńskie stosunki celem założenia konta na portalu (...). Oskarżony przyznał, że nie wiedział, po co współoskarżony W. I. chce to konto założyć, w jaki sposób to zrobił, ponieważ nie zna się na tym, nie ma w domu komputera i nie miał ze sprzedażą części samochodowych z tego portalu nic wspólnego i nawet nie wiedział, że taka sprzedaż miała miejsce. Nie czerpał również z tego tytułu żadnych korzyści majątkowych, za wyjątkiem jednej sytuacji kiedy to otrzymał od współoskarżonego 50 zł „za fatygę”, ponieważ odebrał z poczty przekaz pocztowy na kwotę 173 zł. Wyjaśnienia oskarżonego M. O. znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach drugiego z oskarżonych W. I., który składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał się do stawianego zarzutu, w pełni potwierdził wersję przedstawioną przez M. O.. Sąd dał także wiarę wyjaśnieniom W. I., który przyznał się do popełnienia oszustwa na szkodę A. K.. Jego wyjaśnienia są jasne, logiczne i pełne. Oskarżony przyznał, iż posiada kilka kont na portalu internetowym (...) założonych na dane osobowe innych osób, w tym na dane M. O.. Zdecydowanie także stwierdził, iż M. O. nie miał świadomości i nie uczestniczył w żadnej sprzedaży części samochodowych za pośrednictwem internetu. Wyjaśnienia W. I. znajdują także potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego A. K.. Zeznaniom pokrzywdzonego Sąd dał wiarę bez żadnych zastrzeżeń. Są one jasne, logiczne, znajdują potwierdzenie w dołączonych dokumentach, świadczących o tym, iż pokrzywdzony zakupił część samochodową w postaci mechanizmu do opuszczania szyb do samochodu O. (...) i że za tą część zapłacił za pośrednictwem internetowego przelewu, jednak jej nie otrzymał.

Sąd dał wiarę pozostałej części materiału dowodowego zgromadzonego uznając go za rzetelny, obiektywny, nie znajdując podstaw do kwestionowania go.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu M. O. popełnienia przestępstwa określonego w treści art. 286 § 1 k.k., tj. działania w dniu 23 grudnia 2011 r. wspólnie i w porozumieniu z W. I. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i doprowadzenia A. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 173 zł poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej za pośrednictwem portalu (...) umowy kupna – sprzedaży mechanizmu do opuszczania szyb elektrycznych do samochodu marki O. (...).

Odpowiedzialności z art. 286 § 1 k.k. podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Zachowanie karalne opisane w art. 286 § 1 k.k. może przybierać trojaką postać: wprowadzenia w błąd osoby, wyzyskanie błędu tej osoby, wyzyskanie niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Błędem jest niezgodność między obiektywną rzeczywistością a jej odbiciem w świadomości człowieka. Warunkiem koniecznym istnienia błędu jest konfrontacja obiektywnej rzeczywistości ze stanem świadomości człowieka. Rozbieżność między rzeczywistym stanem rzeczy a jego odzwierciedleniem w świadomości człowieka może polegać na braku uświadomienia sobie przez daną osobę pewnych elementów pozytywnych, występujących w rzeczywistości. Wówczas błąd przyjmuje postać nieświadomości. Różnica między rzeczywistością a stanem świadomości danej osoby może także polegać na objęciu świadomością pewnych elementów, które w rzeczywistości w ogóle nie występują. W takim wypadku błąd polega na fałszywym przekonaniu danej osoby o stanie rzeczywistym, czyli urojeniu. Błąd w rozumieniu przestępstwa oszustwa to fałszywe wyobrażenie, czyli urojenie lub nieświadomość, dotyczące faktów, zjawisk, stosunków, okoliczności dotyczących osób, jakości, liczby i wartości rzeczy a także co do istniejących przepisów prawnych. [...]

Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby błędu a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem stanowić ma więc rezultat podejmowanych przez sprawcę działań. Wprowadzenie w błąd możliwe jest przy wykorzystaniu wszelkich sposobów i metod, które doprowadzą do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy. Oszustwo to każdy sposób wprowadzenia w błąd wywołujące w konkretnym podmiocie wyobrażenie o istniejącym stanie rzeczy, nie odpowiadające prawdzie. Celem wprowadzenia w błąd jest skłonienie konkretnej osoby do rozporządzenia mieniem w oparciu o uświadomiony i zarazem nie prawdziwy obraz rzeczywistości. Wprowadzenie w błąd dotyczyć musi istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem o niekorzystnym charakterze. Przedmiotem działania mającego na celu wprowadzenie w błąd może być m.in. informacja dotycząca stanu majątkowego sprawcy lub innego podmiotu, dane dotyczące możliwości finansowych, podjętych przez sprawcę lub inny podmiot decyzji, postanowień, zawartych umów, uzyskanych gwarancji itp. (Komentarz do art. 286 k.k. Komentarz do art. 278 – 363 pod red. A. Zoll. Tom III, Zakamycze 1999 r.)

Jak wynika z dokonanych ustaleń oskarżony M. O. nie wprowadził w błąd pokrzywdzonego. Co prawda to na jego dane zostało utworzone konto na portalu (...) przez W. I., niemniej jednak on sam nie miał z tym kontem nic wspólnego, nie korzystał z niego, nie dokonywał za jego pośrednictwem żadnych transakcji, nie przedstawiał osobiście żadnych ofert sprzedaży, jak wyjaśnił w ogóle nie potrafi korzystać z komputera a także internetu. Tylko W. I. dysponował tym kontem, oferując z niego do sprzedaży różne części samochodowe i jak wyjaśnił M. O. nie uczestniczył w sprzedaży żadnych części. W związku z czym nie można M. O. przypisać współdziałania z W. I. w popełnieniu czynu z art. 286 § 1 k.k. Sam fakt, iż oskarżony udostępnił swoje dane personalne współoskarżonemu, co było lekkomyślnością z jego strony, celem założenia konta na (...), nie daje w ocenie Sądu podstaw do przypisania mu sprawstwa i winy odnośnie

stawianego mu zarzutu. Tym bardziej, iż warunkiem istnienia tego przestępstwa jest istnienie zamiaru bezpośredniego oszukania osoby pokrzywdzonej. Tutaj takiego zamiaru oskarżonemu przypisać nie można. Oskarżyciel publiczny nie wskazał, aby w chwili udostępniania przez M. O. W. I. swoich danych miał on świadomość i zamiar oszukania kogokolwiek.

Inaczej przedstawia się niniejsza sprawa odnośnie oskarżonego W. I.. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego oskarżony trudnił się sprzedażą części samochodowych za pośrednictwem portalu internetowego (...), mając założonych kilka kont, na dane różnych osób, jak sam przyznał. Ta wielość kont wynikała z tego, że wcześniejsze konta były przez portal zamykane z uwagi na brak opłat za wystawiane przedmioty, czy też nieterminowe opłaty. Oskarżony sprzedał pokrzywdzonemu A. K. mechanizm do podnoszenia szyby za pośrednictwem konta założonego na M. O. pobrał od niego kwotę 173 zł natomiast nie przesłał zakupionego elementu. Oskarżony unikał kontaktu z pokrzywdzonym, nie zwrócił mu także pieniędzy. Jego zachowanie wskazuje, iż jego zamiarem było osiągnięcie korzyści majątkowej. Oskarżony wystawiając części samochodowe na sprzedaż na różnych kontach oraz na kontach założonych na inne osoby, wywołał w świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenia rzeczywistości. Rzeczonym wprowadzeniem w błąd było spowodowanie u pokrzywdzonego mylnego przeświadczenia, iż osoba wystawiająca do sprzedaży mechanizm do opuszczania szyb elektrycznych jest osobą rzetelną i mając w rzeczywistości zamiar doprowadzenia uczciwie do końca transakcji sprzedaży. Tym czasem w ocenie Sądu oskarżony już w chwili wystawienia tego przedmiotu do sprzedaży nie miał zamiaru wywiązać się ze złożonej przez siebie oferty. Oskarżony nie poczynił również żadnych starań aby uregulować swoje zobowiązanie. Sąd orzekający w pełni podziela stanowisko oskarżyciela, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynu mu zarzucanego. Sąd jednak przyjął iż czyn zarzucany oskarżonemu stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 286 § 3 k.k., z uwagi na niedużą szkodę. Z uwagi na okoliczności czynu, stan zdrowia oskarżonego – oskarżony jest rencistą oraz fakt iż nigdy dotąd nie był karany, pozwoliło Sądowi dojść do przekonania, że stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień zawinienia nie są znaczne. Ponadto należy zaznaczyć, iż do dnia popełnienia przestępstwa przez oskarżonego prowadził on nienaganny tryb życia. To wszystko pozwala przypuszczać, że oskarżony W. I. w przyszłości będzie przestrzegać porządku prawnego, zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa. Takie ustalenia prowadzą Sąd do wniosków, że zachodzą warunki do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Warunkowemu umorzeniu nie sprzeciwia się zarówno społeczne poczucie sprawiedliwości, względy prewencji ogólnej jak i uzasadniony interes pokrzywdzonego.

Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 66 § 1 i § 2 i art. 67 § 1 k.k. ustalając maksymalny okres próby dwóch lat.

O kosztach postępowania i opłacie Sąd orzekł na podstawie art. 624 k.p.k. i art. 17 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwalniając oskarżonego W. I. od ich ponoszenia. Odnośnie oskarżonego M. O. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Z:

1/ odnotować

2/ doręczyć uzasadnienie wraz z odpisem wyroku Prokuraturze Rejonowej Kraków Krowodrza

3/ kal. 14 dni od dnia doręczenia